

32004D0418

2004.6.10.

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

L 208/73

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2004. április 29.)****a Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszer (RAPEX) irányítására és a 2001/95/EK irányelv 11. cikkével összhangban benyújtott értesítésekre vonatkozó iránymutatások megállapításáról***(az értesítés a C(2004) 1676. számú dokumentummal történt)***(EGT vonatkozású szöveg)**

(2004/418/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésére,

a 2001/95/EK irányelv 15. cikkével létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A 2001/95/EK irányelv létrehoz egy Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszert (RAPEX) a fogyasztók egészségére és biztonságára súlyos kockázatot jelentő termékekre vonatkozó intézkedésekkel és cselekvésekkel kapcsolatos, a tagállamok és a Bizottság közötti gyors információcsere érdekében.
- (2) A RAPEX elősegíti az olyan termékek fogyasztók részére történő értékesítésének megelőzését, amelyek súlyos kockázatot jelentenek egészségükre és biztonságukra, megkönnyíti a tagállamokban a piacfelügyelet és az ellenőrzési tevékenységek hatékonyságának és összhangjának megfigyelését, és alapot szolgáltat a közösségi szintű cselekvési igények meghatározásához.
- (3) A 2001/95/EK irányelv 11. cikke szerinti értesítési eljárás előírja az olyan veszélyes termékekre vonatkozó intézkedésekkel és cselekvésekkel kapcsolatos információknak a tagállamok és a Bizottság közötti kicserélését, amelyek nem jelentenek súlyos kockázatot a fogyasztók egészségére és biztonságára.

- (4) A 2001/95/EK irányelv szerinti értesítési eljárásoknak a Bizottság és a tagállamok illetékes hatóságai általi hatékony működtetése szükségessé teszi az említett irányelv vonatkozó rendelkezéseinek összhangolt végrehajtását, különösen a súlyos kockázat és olyan kockázatok fogalma tekintetében, amelyek hatásai nem lépnek túl, illetve nem léphetnek túl egy adott tagállam területén, ám amelyek valamennyi tagállam érdeklődésére számot tarthatnak.

- (5) A RAPEX és a 11. cikk szerinti értesítési eljárás működésének elősegítése érdekében az iránymutatásoknak magukban kell foglalniuk egy szabvány értesítési formanyomtatványt és az értesítések sürgősségi fok szerinti osztályozásának kritériumait. Az iránymutatásoknak meg kell határozniuk a működési rendelkezéseket is, ideértve az értesítési eljárások különféle lépéseinek határidejét.

- (6) Az iránymutatásokat a RAPEX-ben kapcsolattartó pontként kijelölt és a 2001/95/EK irányelv 11. cikke szerinti értesítési eljárásért felelős nemzeti hatóságoknak kell címezni. A Bizottságnak a RAPEX és a 11. cikk szerinti értesítési eljárás irányítására vonatkozó referenciadokumentumként kell alkalmaznia az iránymutatásokat,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság ezennel iránymutatásokat fogad el a Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszer (RAPEX) irányítása tekintetében a 2001/95/EK irányelv kiegészítésére és az említett irányelv 11. cikkével összhangban benyújtott értesítésekre vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

Az iránymutatásokat e határozat melléklete tartalmazza.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2004. április 29-én.

a Bizottság részéről

David BYRNE

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK

**a Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszer (RAPEX) irányítására és a 2001/95/EK irányelv 11. cikkével
összhangban benyújtott értesítésekre vonatkozóan**

TARTALOMJEGYZÉK

1. Bevezetés
2. A RAPEX általános alkalmazási köre
3. A súlyos kockázat meghatározásának kritériumai
4. A RAPEX-értesítések tartalma
5. A RAPEX-értesítések benyújtásának és továbbításának határideje
6. A RAPEX-értesítések nyomon követése
7. Az értesítések Bizottság általi vizsgálata
8. A RAPEX keretében folytatandó információcserét szolgáló hálózat
9. Koordináció a RAPEX és más értesítési mechanizmusok között
10. A GPSD 11. cikke szerinti értesítések

MELLÉKLETEK:

- I. Értesítési formanyomtatvány
- II. Reagálási formanyomtatvány
- III. Játékokra vonatkozó értesítési formanyomtatvány
- IV. Nemzeti kapcsolattartó pontokra vonatkozó határidők
- V. A Bizottság kapcsolattartó pontja által betartandó határidők

1. BEVEZETÉS

1.1. Az iránymutatások háttere és célkitűzései

Az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelv⁽¹⁾ (GPSD) létrehoz egy Közöségi Gyors Tájékoztatási Rendszert (RAPEX) a tagállamok és a Bizottság közötti, a fogyasztók egészségére és biztonságára súlyos kockázatot jelentő fogyasztási cikkekre vonatkozó intézkedésekkel és cselekvésekkel kapcsolatos gyors információcsere céljából, amennyiben a közösségi jogban nem létezik olyan egyedi rendelkezés, amely ugyanezt a célt tűzné ki.

Ezenkívül a GPSD 11. cikke szerinti értesítési eljárás a tagállamok és a Bizottság közötti, olyan fogyasztási cikkekre vonatkozó intézkedésekkel és cselekvésekkel kapcsolatos információk kicserélésére szolgál, amelyek nem jelentenek súlyos kockázatot a fogyasztók egészségére és biztonságára.

Ezek az eljárások a GPSD azon rendelkezéseinek részét képezik, amelyek célja, hogy biztosítsák az alkalmazandó biztonsági követelmények hatékony és összehangolt végrehajtását.

A RAPEX-rendszer célkitűzései a következők:

- a fogyasztók egészségére és biztonságára súlyos kockázatot jelentő fogyasztási cikkekre vonatkozó intézkedésekkel és cselekvésekkel kapcsolatos, a tagállamok és a Bizottság közötti gyors információcsere biztosítása;
- a tagállamok és a Bizottság tájékoztatása valamely súlyos kockázat fennállásáról, még mielőtt intézkedéseket fogadnának el, illetve cselekednének;
- információk szerzése és megküldése valamennyi tagállam részére olyan információkra adott nyomon követéssel kapcsolatban, amelyeket az információkat fogadó tagállamok cseréltek ki;

az alábbi céllal:

- a fogyasztók egészségére és biztonságára súlyos kockázatot jelentő termékek fogyasztók részére történő értékesítésének megelőzése és szükség esetén azok kivonása a forgalomból, illetve visszahívásuk a fogyasztóktól;
- a piacfelügyeletre és a végrehajtási tevékenységek hatékonyságára és összehangjára vonatkozó ellenőrzés megkönnyítése a tagállamokban;
- a közösségi szintű cselekvés szükségességének meghatározása és szükség esetén ahhoz alap szolgáltatása;
- hozzájárulás a közösségi termékbiztonsági követelmények összehangolt végrehajtásához és a belső piac megfelelő működéséhez.

A GPSD 11. cikke szerinti értesítési mechanizmus elősegíti a (súlyos kockázatot nem jelentő) veszélyes termékek fogyasztók részére történő értékesítésének megelőzését és a tagállamokban megvalósuló piacfelügyeleti tevékenységek ellenőrzését is.

A GPSD „a RAPEX Bizottság és a tagállamok⁽²⁾ illetékes hatóságai által történő hatékony működtetésének elősegítésére meghatározza olyan egyszerű és világos kritériumok, valamint gyakorlati szabályok szükségességét tételét célzó, nem kötelező jellegű iránymutatások létrehozását, amelyek egyes rendelkezések kiegészítése, jobbítása, illetve kiigazítása érdekében a tapasztalatra és az új fejleményekre figyelemmel változhatnak”, más szóval ezek az iránymutatások megkönnyíteni hivatottak a GPSD rendelkezéseinek az értesítési eljárásokkal kapcsolatban történő hatékony és összehangolt alkalmazását.

Ezen iránymutatások célkitűzései a következők:

- a RAPEX alkalmazási körének működtetési szempontból történő világosabb megfogalmazása,
 - az irányelv súlyos kockázatot jelentő termékekkel kapcsolatos rendelkezéseire fogalmi keret létrehozásával, és különösen a „súlyos kockázat” fogalom alkalmazási kritériumainak megállapításával,
 - iránymutatás adásával az értesítést igénylő intézkedések, cselekvések és helyzetek típusára vonatkozóan,
 - iránymutatás adásával azzal kapcsolatban, hogy a hatóságokkal egyeztetve, illetve szükség esetén e hatóságok révén miként értesítsék a Bizottságot a gyártók, illetve forgalmazók által önkéntes alapon hozott intézkedésekről,
 - olyan „helyi esetek” (olyan esetek, amelyeknél a szóban forgó kockázat hatásai nem lépnek túl, illetve nem léphetnek túl valamely tagállam területén) megállapítási kritériumainak meghatározásával, amelyek valamennyi tagállam érdeklődésére számot tarthatnak, amely esetben azokat értesíteni kell,
 - az arra vonatkozó kritériumok megállapításával, hogy mikor kell a veszélyes termékekkel kapcsolatos információkat a Bizottsággal közölni még azt megelőzően, hogy valamely tagállam intézkedések elfogadásáról határozza, vagy cselekvéshez folyamodna,
 - sajátos egyenértékű információcserélő rendszerekkel szabályozott és ezért a RAPEX alkalmazási köréből kizárt termékek meghatározásával,
 - az értesítések sürgősségi fok szerinti osztályozásával és beosztásával;

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

⁽²⁾ E dokumentummal összefüggésben a »tagállamok« szó mindazokat az államokat jelenti, amelyek az Európai Unióhoz tartoznak, valamint azokat az államokat is, amelyek az EGT-megállapodás részes felei.

- b) az értesítések tartalmának, különösen a szükséges információknak és adatoknak, valamint a RAPEX-rendszerhez alkalmazandó formanyomtatványoknak a meghatározása;
- c) az értesítést fogadó tagállamok által alkalmazandó ellenőrzési cselekvés, valamint az ilyen ellenőrzéssel kapcsolatban átadandó információk meghatározása;
- d) az értesítések és az ellenőrzési információk Bizottság általi kezelésének leírása;
- e) a RAPEX-eljárások különböző lépéseire vonatkozó határidő megállapítása;
- f) a RAPEX működéséhez szükséges bizottsági és tagállami szintű gyakorlati rendelkezések meghatározása és dokumentálása, az összes vonatkozó technikai részlettel együtt.

Ezek az iránymutatások útmutatást adnak a GPSD 11. cikkének értesítési eljárásával kapcsolatban is azáltal, hogy pontosan meghatározzák az eljárás hatókörét, részletesen ismertetik az értesítések tartalmát, és rendelkezéseket állapítanak meg az értesítések kezelésére és továbbítására vonatkozóan.

1.2. Az iránymutatások helyzete és továbbfejlesztése

Helyzet:

Ezek operatív iránymutatások. Ezeket az iránymutatásokat a Bizottság fogadja el a tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően a GPSD-bizottság keretében ülésező tagállamokkal folytatott konzultációt követően.

Ezek ezért referenciadokumentumként szolgálnak a GPSD RAPEX-re vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásához, valamint a GPSD 11. cikke szerint benyújtott értesítésekhez.

Továbbfejlesztés:

Ezeket az iránymutatásokat a tapasztalat és az új fejlemények figyelembevételével kell kiigazítani. A Bizottság szükség szerint frissíti, illetve módosítja azokat a GPSD 15. cikkében említett bizottsággal konzultálva.

1.3. Az iránymutatások címzettjei

Ezen iránymutatásoknak a tagállamok nemzeti hatóságai a címzettjei, amelyeket a tagállamok a RAPEX-hálózatban kapcsolattartó pontként való közreműködésre jelölnek ki, és amelyek az irányelv 11. cikke szerinti értesítési eljárás felelősei. A Bizottság referenciadokumentumként használja fel ezeket az iránymutatásokat a RAPEX és az irányelv 11. cikke szerinti értesítési eljárás irányításához.

2. A RAPEX ÁLTALÁNOS ALKALMAZÁSI KÖRE

2.1. A GPSD által szabályozott termékek meghatározása és e meghatározás RAPEX céljaira történő alkalmazásának kritériumai

A GPSD rendelkezéseit és különösen a RAPEX-eljárást a fogyasztókra nézve súlyos kockázatot jelentő fogyasztási cikkekre kell alkalmazni, amennyiben a közösségi jogban nem létezik olyan egyedi rendelkezés, amely ugyanezt a célt tűzné ki. A RAPEX által szabályozott termékek például a játékok, a háztartási elektromos készülékek, az öngyújtók, a gyermekápolási cikkek, a személygépkocsik és a gumibroncok stb.

A GPSD által szabályozott termékeket annak 2. cikkének a) pontjában határozták meg:

„termék”: minden olyan termék – ideértve a szolgáltatással összefüggésben nyújtott terméket is –, amelyet fogyasztóknak szántak, vagy nem fogyasztóknak szántak, de amelyet a fogyasztók ésszerűen előrelátható feltételek mellett valószínűsíthetően használnak, és üzleti tevékenység folyamán ellenszolgáltatás fejében vagy anélkül, új, használt vagy újrafeldolgozott állapotban szállítottak vagy bocsátottak rendelkezésre.

A következő alkotóelemek különösen fontosak:

- a termékeket a fogyasztóknak kell szánni, részükre szállítani, illetve rendelkezésükre bocsátani, vagy
- ésszerűen előrelátható feltételek mellett azokat valószínűsíthetően a fogyasztók használják, még akkor is, ha azokat nem fogyasztóknak szánták. A szakmai felhasználás területéről a fogyasztói piacra „vándorló” termékeknek szintén a szabályozás hatálya alá kell tartozniuk. Más szóval, ezek olyan termékek, amelyeket eredetileg szakmai felhasználásra fejlesztettek ki és szakembereknek szánt termékként engedélyezték a forgalomba hozatalukat, s amelyeket a későbbiekben fogyasztók részére is forgalomba hoztak,

- valamely szolgáltatással összefüggésben nyújtott termékek: a GPSD olyan termékekre is kiterjed, amelyeket a fogyasztók részére nyújtott szolgáltatás folyamán szállítanak, illetve bocsátanak rendelkezésükre. A fogyasztási cikkeket gyakran bizonyos szolgáltatásokkal (például gépkölcsonzés) kapcsolatban bocsátják rendelkezésre. A szolgáltató által szolgáltatás ellátására felhasznált berendezés nem tartozik a GPSD alkalmazási körébe, különösen az olyan, a szolgáltató által üzemeltetett berendezés, amelyet a fogyasztók közlekedésre, illetve utazásra vesznek igénybe.

2.2. A gyors információcsere sajátos és egyenértékű követelményei által szabályozott és ezért a RAPEX-ből kizárt termékek

A következő termékeket kizárták a RAPEX-ből, mivel a közösségi jogszabályokkal létrehozott egyenértékű értesítési mechanizmusok szabályozzák azokat:

- a 75/319/EGK ⁽¹⁾ és a 81/851/EGK ⁽²⁾ irányelvvel szabályozott gyógyszerkészítmények,
- a 90/385/EGK irányelvvel ⁽³⁾ szabályozott aktív beültethető orvostechnikai eszközök, a 93/42/EGK irányelvvel ⁽⁴⁾ szabályozott orvostechnikai eszközök és a 98/79/EK irányelvvel ⁽⁵⁾ szabályozott *in vitro* diagnosztikai orvostechnikai eszközök,
- a 178/2002/EK rendelettel ⁽⁶⁾ szabályozott élelmiszerek és takarmányok.

A közösségi joggal létrehozott különböző értesítési eljárások közötti kapcsolatra vonatkozóan további információk találhatóak a 9.1. fejezetben és a különálló, „A GPSD és egyes ágazati irányelvek közötti kapcsolatra vonatkozó útmutató dokumentumban ⁽⁷⁾”.

2.3. A RAPEX keretében bejelentendő intézkedések, határozatok és cselekvések

A tagállamok illetékes hatóságai RAPEX keretében bejelentendő különféle intézkedéseinek és cselekvéseinek indikatív jegyzéke a GPSD 8. cikkében található. Ezen intézkedések és cselekvések célja, hogy:

- feltételeket írjanak elő a termékek forgalomba hozatala előtt,
- megköveteljék, hogy a termékeket a kockázatokra vonatkozó figyelmeztetéssel lássák el,
- figyelmeztessék a fogyasztókat valamely termékkel kapcsolatos kockázatra,
- átmenetileg vagy véglegesen betiltsák egy termék értékesítését, értékesítésre való felajánlását, illetve bemutatását,
- szervezzék meg egy termék kivonását, illetve visszahívását,
- rendeljék el a gyártók és forgalmazók számára a termék kivonását, fogyasztóktól való visszahívását és megsemmisítését.

Egyéb intézkedések és cselekvések, amelyeket a hatóságok elfogadhatnak, illetve amelyekhez folyamodhatnak, és amelyeket be kell jelenteni, a következők:

- a gyártókkal és a forgalmazókkal létrejött megállapodások olyan intézkedések céljából, amelyek a termékekben rejlő kockázatok elkerüléséhez szükségesek,
- a gyártókkal és a forgalmazókkal létrejött megállapodások a termékek kivonásának, fogyasztóktól való visszahívásának és megsemmisítésének, illetve más helyénvaló intézkedésnek az együttes megszervezése céljából,
- a gyártókkal és a forgalmazókkal létrejött megállapodások egy termék fogyasztóktól való visszahívásának és megsemmisítésének összehangolása céljából.

A tagállamoknak akkor is be kell jelenteniük mindezeket az intézkedéseket, ha nemzeti szinten valószínűleg jogorvoslattal fognak élni, illetve már jogorvoslat van folyamatban azokkal szemben, illetve ha azokra közzétételi kötelezettség vonatkozik. A tagállamoknak jelezniük kell az értesítésben, hogy az intézkedés végleges-e (mivel azt a gyártó, illetve importőr nem támadta meg, vagy mert azt véglegesen megerősítették), vagy hogy továbbra is valószínűsíthető-e a fellebbezés, illetve hogy az folyamatban van-e. Az intézkedés helyzetében bekövetkező későbbi változásokat mindenképpen közölni kell a Bizottsággal.

⁽¹⁾ HL L 147., 1975.6.9., 13. o. A legutóbb a 2000/38/EK irányelvvel (HL L 139., 2000.6.10., 28. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 317., 1981.11.6., 1. o. A legutóbb a 2000/37/EK irányelvvel (HL L 139., 2000.6.10., 25. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 189., 1990.7.20., 17. o.

⁽⁴⁾ HL L 169., 1993.7.12., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 331., 1998.12.7., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o. A legutóbb az 1642/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.

⁽⁷⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

Az 5. cikk alapján a gyártók és a forgalmazók kötelesek tájékoztatni a nemzeti hatóságokat a fogyasztót érintő kockázat megelőzése érdekében általuk tett önkéntes cselekvésekről, illetve intézkedésekről. A hatóságoknak jelenteniük kell ezeket az önkéntes intézkedéseket a Bizottságnak, amennyiben a termék súlyos kockázatot rejt magában (lásd a 4.3. fejezetet).

2.4. Súlyos kockázatokkal kapcsolatos egyéb információk, amelyek a RAPEX keretében kicserélhetők

A tagállamok tájékoztathatják a Bizottságot a következőkről:

- intézkedések elfogadását, illetve cselekvést célzó határozathozatal előtti szakaszban a fennálló súlyos kockázattal kapcsolatos információk (12. cikk, 1. pont, harmadik albekezdés). Ezekben az esetekben a RAPEX kapcsolattartó pontoknak szintén tájékoztatniuk kell a Bizottságot a végső határozatról,
- olyan egyedi gyártási tétellel kapcsolatos intézkedések, amelyet valamely tagállam súlyos kockázat miatt vont ki a piacról, és amennyiben e tétel valamennyi árucikkét az adott tagállam kivonta a piacról,
- vámhatósági határozatok termékeknek az EU határain történő zárolására, illetve visszautasítására, amennyiben a zárolt, illetve visszautasított fogyasztási cikkek súlyos kockázatot jelentenek. A kapcsolattartó pontoknak tovább kell adniuk ezeket az információkat a vámhatóságok részére (a részleteket lásd a 8.3. fejezetben).

A Bizottság a fogyasztó egészségére súlyos kockázatot jelentő termékekkel kapcsolatban információkat kaphat harmadik országoktól vagy más szervezetek, köztük EU-n kívüli országok által létrehozott egyenértékű tájékoztató rendszerek révén is. A Bizottság értékeli az információkat, és továbbíthatja azokat a tagállamoknak.

A súlyos kockázatokkal kapcsolatos, RAPEX által kicserélhető kiegészítő információk e fajtái esetében nincs szükség a többi tagállam hivatalos reakciójára, és nem szükséges szabvány formanyomtatvány igénybevétele sem.

2.5. Valamely tagállam területét nem túllépő kockázatokkal kapcsolatos intézkedésekről szóló értesítések kritériumai

Az olyan kockázatokkal kapcsolatos intézkedések és cselekvések, amelyek esetében a hatások nem lépnek, illetve nem léphetnek túl egy tagállam területén, nem tartoznak a RAPEX alkalmazási körébe.

Bizonyos esetekben azonban ezek az intézkedések és cselekvések valószínűleg érdekelni fogják a többi tagállam felügyeleti hatóságait. Annak megállapítása érdekében, hogy egy helyi hatású kockázattal foglalkozó intézkedés tartalmaz-e a termékbiztonsággal kapcsolatos olyan információkat, amelyek valószínűleg felkeltik a többi tagállam figyelmét is, a hatóságnak tekintetbe kell vennie például azt, hogy az intézkedést egyéb értesítésekben még nem közölt, újfajta kockázatra válaszul hozták-e meg, vagy hogy a termékek együtteséből eredő új kockázattal áll-e kapcsolatban, vagy hogy olyan új fajtájú, illetve kategóriájú termék-e, amely veszélyes.

A magánszemélyek által értékesített, használt termékekkel és súlyos kockázatot jelentő, rendelésre készült termékekkel kapcsolatos intézkedések nem tartoznak a RAPEX alkalmazási körébe, ha az intézkedést meghozó tagállam a meglévő információk alapján arra következtethet, hogy a termék másik tagállamban nem található meg.

A termékek európai szintű szabad mozgására, az európai gazdaság nyitottságára és arra a tényre figyelemmel, hogy a fogyasztók nemcsak a hazai piacon vásárolnak termékeket, hanem külföldi szabadságuk alatt vagy az interneten keresztül is, a kapcsolattartó pontokat ösztönzik a megtett intézkedésekről szóló értesítések elküldésére, amennyiben bizonytalanság áll fenn azzal kapcsolatban, hogy a kockázat a többi tagállam számára fontos vagy érdeklődésükre számot tartó-e.

3. KRITÉRIUMOK A SÚLYOS KOCKÁZATOK AZONOSÍTÁSÁHOZ

3.1. A súlyos kockázat meghatározása a GPSD-ben, valamint a súlyos kockázatokkal kapcsolatos útmutató célkitűzései

A súlyos kockázatot a GPSD 2. cikkének d) pontjában a következőképpen határozták meg: „súlyos kockázat minden olyan súlyos kockázat – ideértve azokat is, amelyek hatásai nem közvetlenek –, amely a hatóságok gyors beavatkozását teszi szükségessé”.

A súlyos kockázat e meghatározását két kulcsfontosságú alkotóelem jellemzi. Először, magában foglalja a valamely termék által előidézett, fogyasztókat érintő súlyos kockázat valamennyi fajtáját (közvetlen fenyegetés, valamint lehetséges hosszú távú kockázatok); másodsor, a szóban forgó kockázatok olyan kockázatok, amelyek gyors beavatkozást igényelnek.

A következő alfejezetek általános útmutatást adnak annak elősegítésére, hogy a hatóságok felmérjék a kockázat komolyságának szintjét, és eldöntsék, hogy szükség van-e gyors beavatkozásra. A cél az, hogy a hatóságok segítséget kapjanak azoknak az eseteknek a meghatározásához, amelyekre a súlyos kockázat GPSD szerinti fogalmát alkalmazni kell. Az e fejezetben szereplő iránymutatások nem kimerítők, és nem kísérik meg valamennyi lehetséges tényező figyelembevételét. A nemzeti hatóságoknak minden egyéni esetet el kell bírálniuk azok fő szempontjai alapján, figyelembe véve az ezen iránymutatásban felsorolt kritériumokat, valamint saját tapasztalataikat és gyakorlatukat, egyéb vonatkozó szempontokat és megfelelő módszereket.

3.2. A kockázatok súlyossági szintjére vonatkozó kritériumok

Egy fogyasztási cikk egy vagy több veszélyt hordozhat magában. A veszély különféle típusú lehet (vegyi, mechanikus, elektromos, hővel kapcsolatos, sugárzási stb.). A veszély azt jelenti, hogy a termék magában hordozza annak a lehetőségét, hogy bizonyos körülmények között károsítsa a felhasználók egészségét és biztonságát.

Az egyes veszélyfajták súlyossága az általuk előidézhető kár fajtájával kapcsolatos minőségi és egyes esetekben mennyiségi kritériumok alapján osztályozható.

Előfordulhat, hogy nem minden egyedi termék hordozza magában a szóban forgó veszélyt, hanem csak néhány a forgalomba helyezett árucikkek közül. A veszély különösen olyan hibával állhat kapcsolatban, amely a forgalomba hozott bizonyos fajtájú (márka, modell.....) termékeknek csak egy részénél jelenik meg. Ezekben az esetekben meg kell ítélni a termékben jelenlévő hiba/veszély valószínűségét.

Annak lehetősége, hogy egy veszély az egészséget/biztonságot érintő tényleges negatív hatásként valósul-e meg, attól függ, hogy a fogyasztó milyen mértékig van kitéve annak akkor, amikor a terméket rendeltetésének megfelelően vagy úgy használja, ahogy az annak élettartama során ésszerűen elvárható. Ezenkívül a bizonyos veszélyeknek való kitétség egyes esetekben egyénél több személyt is érinthet egyidejűleg. Végül pedig, amikor meghatározzák a valamely termékben rejlő kockázat mértékét a veszélynek való kitétségnek és a veszély súlyosságának együttes mérlegelésével, figyelembe kell venni azt is, hogy a veszélynek kitétt fogyasztó képes-e megelőzni a veszélyes helyzetet, illetve tud-e reagálni arra. Ez a veszély nyilvánvalóságától, az adott figyelmeztetésektől és a veszélynek esetlegesen kitétt fogyasztó sebezhetőségétől függ.

A fenti megfontolások figyelembevételével a következő fogalmi megközelítés szolgálhat segítségül a végrehajtásért felelős tisztségviselők számára annak eldöntéséhez, hogy egy fogyasztási cikk által előidézett egyedi veszélyes helyzet a GPSD szerint súlyos kockázatot jelent-e.

A tisztségviselőknek:

- első lépésben az A. táblázatot kell használnia ahhoz, hogy meghatározza a veszély következményének mértékét egyrészt annak súlyosságától, másrészt az érintett felhasználási feltételek szerinti bekövetkezése valószínűségének függvényében, valamint hogy meghatározza annak a veszélynek a jellemzőihez kapcsolódó lehetséges egészségügyi/biztonsági hatást, amelyet a termék magában hordoz,
- második lépésben a B. táblázatot kell használnia a következmény súlyosságának további felméréséhez a fogyasztó típusától függően, és egészséges felnőttek esetében attól függően, hogy a terméket ellátták-e megfelelő figyelmeztetésekkel és védőberendezésekkel, és hogy a veszély elég nyilvánvaló-e ahhoz, hogy lehetővé váljon a kockázat szintjének minőségi megállapítása.

A B. táblázat jelzi az A. táblázatból kiolvasható következmény súlyosságát, amelynek esetében súlyos kockázati helyzet áll fenn, és a végrehajtó hatóságoknak gyorsan kell cselekedniük.

A. táblázat:

Kockázatbecslés: az egészségkárosodás/biztonságcsökkenés súlyossága és valószínűsége

Az A. táblázatban a kockázatbecslést érintő két legfontosabb tényező, nevezetesen az egészségkárosodás/biztonságcsökkenés súlyossága és valószínűsége kapcsolódik egybe. A megfelelő értékek kiválasztásának elősegítése érdekében a súlyosságot és a valószínűséget a következőképpen határozták meg.

Súlyosság

A súlyosság felmérésének alapját az érintett termékben rejlő veszélyek lehetséges egészségügyi/biztonsági következményeinek mérlegelése képezi. Minden egyes veszélyfajtát egyenként kell osztályozni ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Jellegetes sérülésekkel járó egyes mechanikai kockázatok esetében a súlyosság osztályozásának a következő meghatározásai javasolhatók példaként:

Enyhe	Súlyos	Nagyon súlyos
< 2 %-os cselekvőképzetlenség, amely rendszerint visszafordítható és nem igényel kórházi kezelést,	2–15 %-os cselekvőképzetlenség amely rendszerint visszafordíthatatlan és kórházi kezelést igényel	> 15 %-os cselekvőképzetlenség, amely rendszerint visszafordíthatatlan
Kisebb vágások	Súlyos vágások	Belső szervek súlyos sérülése
Kisebb törések	Ujj, illetve lábujj elvesztése	Végtagok elvesztése
	Látáskárosodás	Látás elvesztése
	Hátáskárosodás	Hállás elvesztése

A súlyosság felmérésénél figyelembe kell venni azoknak a személyeknek a számát is, akik egy veszélyes termék által érintve lehetnek. Ez azt jelenti, hogy az egyidejűleg egynél több személy számára kockázatot jelentő termékből származó kockázatot (pl. gázkészülék használatából eredő tűz vagy gázmérgezés) súlyosabbnak kell osztályozni annál a veszéllynél, amely csak egyetlen személyt érinthet.

A kiindulási kockázatbecslésnek a terméknek kitett személyeket érintő kockázatra kell vonatkoznia, és a veszélyeztetett lakosság nagyságát nem kell figyelembe venni. A meghozandó intézkedésről való döntés során azonban indokolt, ha a hatóságok figyelembe veszik a terméknek kitett személyek számát.

Számos veszély esetében előre lehet jelezni azokat a feltételezhető körülményeket, amelyek súlyos következményekhez vezethetnek, pl. kábelben való megbotlás, elesés és a fej beütése, amely halálhoz vezet, bár nagyobb a valószínűsége annak, hogy a következmény enyhébb lesz. A veszély súlyosságának felmérését olyan elfogadható bizonyítéokra kell alapozni, amely szerint a veszély jellemzésére kiválasztott hatások az előrelátható felhasználás során bekövetkezhetnek. Ez lehet a hasonló termékek esetében megszerzett legrosszabb tapasztalat.

Általános valószínűség

Ez a meghatározás a veszélynek kitett személyt érintő negatív egészségügyi/biztonsági hatások valószínűségére utal. Nem veszi számításba a kockázatnak kitett személyek összességét. Ha az útmutató arra utal, hogy egy termék valószínűleg hibás, azt nem szabad alkalmazni, amennyiben azonosítani lehet a hibás áruminták mindegyikét. Ebben a helyzetben a hibás termékek felhasználói a teljes kockázatnak ki vannak téve, a többi termék felhasználóit pedig semmilyen veszély nem fenyegeti.

Az általános valószínűség az összes befolyásoló valószínűségi tényező együttese, amelyek például a következők:

- annak valószínűsége, hogy a termék hibás vagy azzá válik (ha valamennyi termék magában hordozza a hibát, ez a valószínűség 100 %-os),
- olyan átlagos felhasználó esetében megvalósuló negatív hatás valószínűsége, akinek veszélynek való kitettsége megfelel a hibás termék rendeltetészerű, illetve ésszerűen elvárt használatának.

Ez a két valószínűségi tényező összekapcsolódik a következő táblázatban, amely általánosságban valószínűsíti azt, ami az A. táblázatban szerepel.

Egészségkárosodás/biztonságcsökkenés általános valószínűsége		Annak valószínűsége, hogy a termék veszélyes		
		1 %	10 %	100 % (Összes)
Veszélyes termékből eredő szokatlan veszélyeztetettségéből származó egészségkárosodás/biztonságcsökkenés valószínűsége	A veszély mindig jelen van, és az előrelátható használat során valószínűsíthetően egészségkárosodás/biztonságcsökkenés következik be	Közepes	Nagy	Igen nagy
	A veszély egyetlen valószínűtlen, illetve két lehetséges körülmény esetén következhet be	Kicsi	Közepes	Nagy
	Veszély csak akkor következik be, ha több valószínűtlen feltétel is teljesül	Igen kicsi	Kicsi	Közepes

Az A. táblázatban feltüntetett súlyosság és általános valószínűség összekapcsolása a kockázat súlyosságának becslését adja. Ennek a becslésnek a pontossága a végrehajtásért felelős tisztségviselő rendelkezésére álló információk minőségétől függ. Ezt a becslést azonban módosítani kell annak figyelembevételével, hogy a társadalom miként érzékeli a kockázat elfogadhatóságát. A társadalom bizonyos körülmények között, például autózás, nagyobb kockázatokat fogad el, mint más esetekben, például a gyermekjátékoknál. A B. táblázat e tényező figyelembevételét célozza.

B. táblázat

A kockázat osztályozása: a személy típusa, a kockázat ismerete és óvintézkedések

A társadalom egyes körülmények között nagyobb kockázatokat fogad el. Általános megítélés szerint a komolyan tekintett kockázat mértékét érintő legfőbb tényező az érintett személytípus sebezhetősége, egészséges felnőttek esetében pedig a kockázat ismerete és a vele szembeni óvintézkedések lehetősége.

Sebezhető személyek

Figyelembe kell venni az egy adott terméket használó személy típusát. Amennyiben a terméket valószínűleg sebezhető személyek fogják használni, a súlyosnak vett kockázat szintjét alacsonyabb szinten kell megállapítani. Az alábbiak a sebezhető személyek két kategóriáját mutatják be példákkal együtt:

Nagyon sebezhető	Sebezhető
Vak	Gyengén látó
Súlyos fogyatékossgal élő	Részleges fogyatékossgal élő
Nagyon idős	Idős
Nagyon fiatal (3 évesnél fiatalabb)	Fiatal (3–11 éves)

Egészséges felnőttek

Az egészséges felnőttek esetében a kockázat súlyosságának kiigazítását csak akkor kell alkalmazni, ha a veszély nyilvánvaló és a termék működéséhez szükséges. Egészséges felnőttek esetében a súlyosnak vett kockázat szintjét attól kell függővé tenni, hogy a veszély nyilvánvaló-e, és hogy a gyártó megfelelő gondossággal járt-e el ahhoz, hogy a terméket biztonságossá tegye, valamint hogy gondoskodott-e védőberendezésekről és figyelmeztetésekről, különösen akkor, ha a veszély nem nyilvánvaló. Ha például egy termék megfelelő figyelmeztetésekkel és védőberendezésekkel van ellátva, és a veszély nyilvánvaló, a kockázat besorolása szempontjából a következmény rendkívüli súlyossága nem lehet komoly (B. táblázat), jóllehet, a termék biztonságának javításához valamilyen intézkedés szükségessé válhat. Ha viszont a termék nem rendelkezik megfelelő védőberendezésekkel és figyelmeztetésekkel, a veszély pedig nem nyilvánvaló, a kockázat besorolása szempontjából a következmény mérsékelt súlyossága komoly (B. táblázat).

A. táblázat – Kockázatbecsülés

Egészségkárosodás/biztonságcsökkenés		Egészségkárosodás/biztonságcsökkenés	
Enyhe	Súlyos	Nagyon súlyos	
Nagyon nagy	Nagyon nagy	Nagy	
Nagy	Közepes	Közepes	
Közepes	Kicsi	Nagyon kicsi	
Kicsi	Nagyon kicsi		

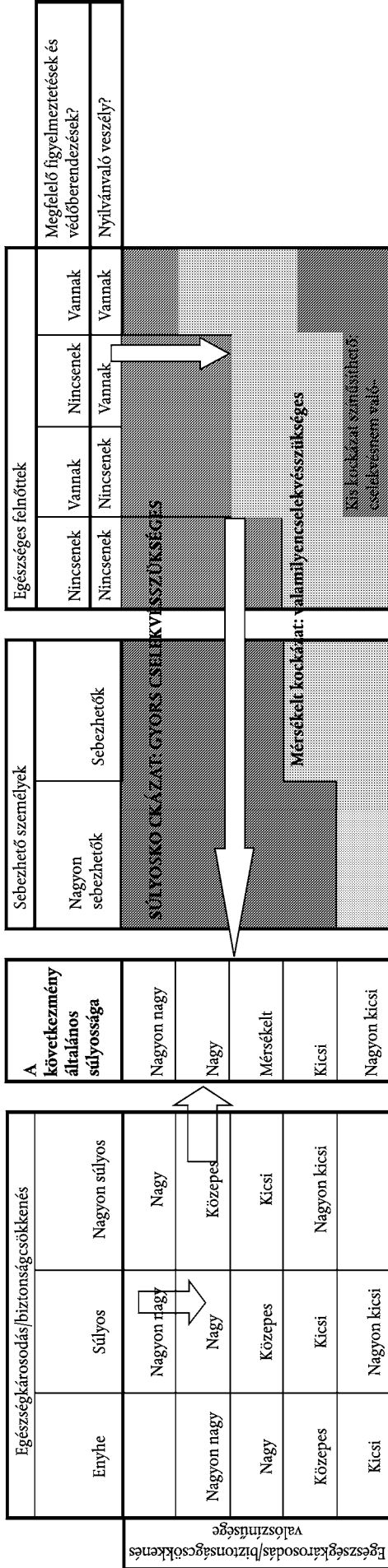
A következmény általános súlyossága
Nagyon nagy
Nagy
Mérsékelt
Kicsi
Nagyon kicsi

Sebezhető személyek	
Nagyon sebezhető	Sebezhető
SÚLYOS KOCKÁZAT: GYORS CSÉLEKVÉSSZÜKSÉG	
Mérsékelt kockázat: valamely cselekvésszükség	

Egészséges felnőttek			
Nincsenek	Vannak	Nincsenek	Vannak
Nincsenek	Nincsenek	Vannak	Vannak
SÚLYOS KOCKÁZAT: GYORS CSÉLEKVÉSSZÜKSÉG			
Mérsékelt kockázat: valamely cselekvésszükség			

Mégfelelő figyelmeztetések és védőberendezések?	
Nyilvánvaló veszély?	

B. táblázat – Kockázatbesorolás

Az **A. táblázat** valamely veszély következménye súlyosságának meghatározására szolgál, a lehetséges egészségkárosodás/biztonságcsökkenés súlyosságától és valószínűségétől függően (lásd a táblázatot a lábjegyzetekben).

A **B. táblázat** a kockázat súlyosság szerinti besorolásának meghatározására szolgál, a felhasználó típusától, egészséges felnőttek esetében pedig attól függően, hogy a terméket ellátrák-e megfelelő figyelmeztetésekkel és biztosítékokkal, és hogy a veszély kellőképpen nyilvánvaló-e, valamint annak eldöntésére, hogy fennáll-e súlyos kockázati helyzet, és szükség van-e gyors cselekvésre.

Példa (a fentiekben nyilakkal jelölve)

Egy **láncfűrész** használójának **súlyos** vágás keletkezett a kezén, és megállapították, hogy a **láncfűrész** nem megfelelően tervezett **védőberendezéssel** volt ellátva, amely lehetővé tette azt, hogy a felhasználó **keze** előrecsúszson és hozzáérjen a **lánchoz**. A **végrehajtásért felelős tisztévisező** a **következő kockázatbecsülést** végzi el.

A. táblázat – A becsült valószínűség **nagy**, mivel a veszély jelen van valamennyi termékben és bizonyos körülmények között bekövetkezhet. A becsült súlyosság **komoly**, így az általános súlyosság **nagyfokú**.

B. táblázat – A láncfűrész egészséges felnőtteknek szánták, nyilvánvaló veszélyt rejt magában, ám nem rendelkezik megfelelő védőberendezésekkel, ezért a kockázat besorolása **mérsékelt**.

A **nagyfokú** súlyosság elfogadhatatlan, így **súlyos kockázati** helyzet áll fenn, és gyors cselekvésre van szükség.

4. A RAPEX-ÉRTESÍTÉSEK TARTALMA

4.1. Az értesítési formanyomtatványra bejegyzendő adatok

Az adatoknak a lehető legteljesebbnek kell lenniük: a kapcsolattartó pontoknak ki kell tölteniük az értesítési formanyomtatvány valamennyi rovatát (az iránymutatások I. melléklete). Ha nem áll rendelkezésre adat, fel kell tüntetni a hiányt és annak okát. Be kell nyújtani a hiányzó adatok átadásának menetrendjét.

A megadott információkért a bejelentő tagállam felel (a GPSD II. mellékletének 10. pontja).

Annak érdekében, hogy a többi tagállam hatóságai számára azok piacfelügyeleti tevékenysége során használható legyen, az értesítésnek tartalmaznia kell mindazokat az adatokat, amelyek a veszélyes termék meghatározásához, eredetének felderítéséhez, az értékesítési és forgalmazási csatornák megállapításához, a kapcsolódó kockázatok meghatározásához stb. szükségesek.

Az információk bizalmas kezelése kérhető akkor, ha az információk kiszolgáltatása veszélyeztetheti a bírósági eljárások, megfigyelő és vizsgálati tevékenységek védelmét vagy a szakmai titoktartást, kivéve ha a fogyasztók egészségének és biztonságának megvédését célzó elsőrendű fontosságú közérdek fűződik az adatok nyilvánosságra hozatalához.

A bejelentő tagállam kérheti az értesítés azon mellékleteinek, például bírósági eljárásoknak a bizalmas kezelését is, amelyek nem tartalmaznak a fogyasztóvédelem szempontjából fontos információkat, és amelyek védelmet igényelnek.

A GPSD szerint a nyilvánosság számára hozzáférést kell biztosítani azokhoz az információkhoz, amelyek a termékek biztonsági tulajdonságaival, a kockázat természetével, a termék meghatározásával és a megtett intézkedéssel kapcsolatosak.

A kapcsolattartó pontoknak külön figyelmet kell fordítaniuk annak ellenőrzésére, hogy az értesítésben szerepelnek-e a következő nélkülözhetetlen információk:

- a termék részletes leírása (ideértve lehetőség szerint a termék vámkódját is) egy fényképpel együtt, amely megkönnyíti a végrehajtó hatóságok általi azonosítást. A termék azonosításának és leírásának pontosnak kell lennie azért, hogy el lehessen kerülni az azonos kategóriájú hasonló, de biztonságos termékekkel való összekeverést,
- a kockázatbecslés, ideértve különösen a hatóság által végzett vizsgálatok eredményeit,
- a kockázat elkerülése érdekében hozott intézkedés hatálya és jellege, időtartama és nyomon követése. A bejelentő tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a meghozott intézkedés módosításairól és a szóban forgó termékre vonatkozó végső határozatról. A tagállamnak jeleznie kell az értesítésben, hogy az intézkedés végleges jellegű-e (vagyis a gyártó vagy az importőr nem támadta meg azt, vagy azt egy olyan szerv erősítette meg, amely nem ad helyt fellebbezésnek), vagy lehet-e ellene jogorvoslattal élni, illetve van-e már folyamatban jogorvoslat. Az intézkedés helyzetében bekövetkező változásokat minden esetben közölni kell a Bizottsággal,
- a termék forgalmazási csatornáinak és származásának, különösen gyártójának, importőrének vagy exportőrének, valamint a nyomon követhetőségével kapcsolatos egyéb információknak a meghatározásához szükséges információk.

Harmadik országokból behozott termékek esetében és annak elősegítésére, hogy a harmadik országok hatóságai kinyomozhassák a termék származását, a következő dokumentumokat és információkat szintén át kell adni (amennyiben ismertek): adásvételi szerződés és hitellelvel másolata, kiviteli időpont és kikötő, valamint a termékek tételzáma.

4.2. Vegyi anyagok használatára vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatban átadandó információk

Ha a 11., illetve 12. cikk szerint bejelentett intézkedés egy vegyi anyag vagy készítmény forgalomba hozatalát, illetve felhasználását kívánja korlátozni, a tagállamoknak amilyen gyorsan csak lehet, át kell adniuk az érintett anyaggal vagy készítménnyel, és amennyiben ilyen információk rendelkezésre állnak, az ismert és hozzáférhető helyettesítőkkal kapcsolatos vonatkozó adatoknak vagy az összefoglalóját, vagy az adatokra történő hivatkozásokat.

A tagállamok közlik az intézkedésnek a fogyasztók egészségét és biztonságát érintő várható hatásait is, valamint a kockázat felmérését, amelyet meglévő anyag esetében a 793/93/EGK rendelet ⁽¹⁾ 10. cikkének (4) bekezdésében említett vegyi anyagok kockázatbecslésének általános elveivel, új anyag esetében pedig a 67/548/EGK irányelv ⁽²⁾ 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban hajtanak végre.

⁽¹⁾ HL L 84., 1993.4.5., 1. o.

⁽²⁾ HL 196., 1967.8.16., 1/67. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.

4.3. Gyártók és forgalmazók által hozott önkéntes intézkedésekről szóló értesítések

A GPSD 5. cikkének (3) pontja kötelezi a gyártókat és forgalmazókat arra, hogy tájékoztassák a nemzeti hatóságokat a fogyasztókat érintő kockázatok megelőzésére tett önkéntes cselekvésekről, illetve intézkedésekről.

A 12. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése előírja a tagállamok számára azt, hogy tájékoztassák a Bizottságot azokról az önkéntes intézkedésekről, amelyeket súlyos kockázat esetében a gyártók és a forgalmazók hoztak meg.

Amikor a hatóságok információkat kapnak a gyártóktól és a forgalmazóktól egy kockázatra és az annak elkerülésére hozott önkéntes intézkedésekre vonatkozóan, a 3. fejezetben szereplő kritériumok figyelembevételével meg kell vizsgálniuk ezeket az információkat annak megállapítása céljából, hogy fennáll-e súlyos kockázat, és amiatt indokolt-e értesítést küldeni a Bizottságnak.

Ilyen közösségi szintű értesítés olyan súlyos kockázat esetében szükséges, amelynek hatásai túlléphetnek egy tagállam területén (figyelembe véve a helyi esetekről szóló értesítésekre vonatkozó kritériumokat: lásd a 2.5. fejezetet).

A Bizottságnak továbbított információknak tartalmazniuk kell a gyártók, illetve a forgalmazók által hozott önkéntes intézkedés részleteit. Jelenteni kell a kockázattal kapcsolatos valamennyi lényeges információt is. Különösen a következőket:

- a termék, illetve terméktétel azonosításához és nyomon követhetőségéhez szükséges információk,
- a kockázat leírása,
- az intézkedés alkalmazásában részt vevő gyártók és forgalmazók azonosítása,
- a gyártók és forgalmazók által a fogyasztókat érintő kockázatok megelőzésére hozott intézkedés leírása (alkalmazási kör, érintett országok, ellenőrzés),
- a veszélyes termék végső rendeltetése (megsemmisítés, újrafeldolgozás),
- olyan nyomon követő intézkedések, amelyeket nemzeti hatóságok hozhatnak a gyártók és forgalmazók által hozott önkéntes intézkedések eredményességének ellenőrzése érdekében,
- más tagállamokban a gyártók, illetve a forgalmazók által meghatározott cselekvések.

5. A RAPEX-ÉRTEŚÍTÉSEK BENYÚJTÁSÁNAK ÉS TERJESZTÉSÉNEK HATÁRIDEJE

5.1. A Bizottságnak címzett értesítések tagállamok általi benyújtásának határideje

A nemzeti kapcsolattartó pontoknak, amilyen gyorsan csak lehet és legkésőbb 10 napon ⁽¹⁾ belül, értesíteniük kell a Bizottságot azt követően, hogy az illetékes hatóságok súlyos kockázatot jelentő termékekkel kapcsolatban meghozták a határozatot, vagy intézkedések ⁽²⁾ elfogadásáról határoztak.

A hatóságok és gyártók és/vagy forgalmazók egyetértésével hozott intézkedéseket, illetve cselekvést, amilyen gyorsan csak lehet és legkésőbb a megállapodás megkötését követő 10 napon belül, kell jelenteni a Bizottságnak.

A kapcsolattartó pontok kötelesek átadni a Bizottságnak a gyártók és forgalmazók által hozott olyan önkéntes intézkedésekre vonatkozó információkat, amelyeket egy, valamely tagállam területén túllépő súlyos kockázat miatt jelentettek be a hatóságoknak. Ezt amilyen gyorsan csak lehet, és legkésőbb 10 napon belül kell megtenni azt követően, hogy a gyártó és/vagy a forgalmazó tájékoztatta a nemzeti hatóságát.

Olyan értesítések esetében, amelyek a tagállamoktól sürgősségi cselekvést követelnek meg (a 7.1. fejezet szerint), a bejelentő nemzeti kapcsolattartó pont köteles, amilyen gyorsan csak lehet, és legkésőbb az intézkedés elfogadását követő három napon belül, tájékoztatni a Bizottságot. Ezt a fajta értesítést megelőzően minden esetben fel kell hívni a Bizottság RAPEX-mobiltelefonszámát (különösen hétvégeken és ünnepnapokon).

A RAPEX keretében kicserélendő, a 2.4. pontban leírt súlyos kockázatokkal kapcsolatos információkat, amilyen gyorsan csak lehet, és legkésőbb a kapcsolattartó pont tájékoztatását követő 10 napon belül kell továbbítani a Bizottságnak.

A nemzeti kapcsolattartó pontoknak, amilyen gyorsan csak lehet, és legkésőbb 15 napon belül értesíteniük kell a Bizottságot azt követően, hogy az illetékes hatóságok meghozták a határozatot, vagy olyan intézkedések elfogadásáról határoztak, amelyek nem súlyos kockázat miatt korlátozzák termékek forgalomba hozatalát, illetve felhasználását.

⁽¹⁾ A szövegben említett valamennyi határidő naptári napokban értendő.

⁽²⁾ A RAPEX keretében bejelentendő intézkedéseket, határozatokat és cselekvéseket ezen iránymutatások 2.3. pontja ismerteti.

Ezeket a határidőket a nemzeti kapcsolattartó pontok és a Bizottság közötti információcserére kell alkalmazni. A határidőket nem veszik figyelembe a tagállamokban belföldi viszonylatban alkalmazandó nemzeti határidőket (például a helyi és a központi hatóságok között). Nemzeti szinten megfelelő rendelkezéseket kell megállapítani, amelyek biztosítják az információknak a termékbiztonsággal megbízott különböző nemzeti hatóságok közötti gyors továbbítását.

Ezeket a határidőket a gyártó, illetve a forgalmazó által kezdeményezett jogorvoslati eljárásra, illetve hivatalos közzétételi követelményekre való tekintet nélkül kell alkalmazni.

5.2. Bizottsági határidők az értesítések valamennyi tagállam részére történő továbbítására vonatkozóan

A Bizottság csak akkor továbbítja az értesítést a kapcsolattartó pontoknak, ha a bejelentő tagállam átadta a 4.1. fejezetben ismertetett nélkülözhetetlen információkat. A többi tagállam nem képes a nyomon követést biztosítani, ha ezek a nélkülözhetetlen információk hiányoznak.

A Bizottság a következő sürgősségi fokok szerint kezeli a megkapott információkat:

- a tagállamoktól sürgősségi cselekvést megkövetelő értesítéseket a Bizottság elsőbbségként kezeli, valamint amilyen gyorsan csak lehet, és legkésőbb a kézhezvételüket követő három napon belül továbbítja azokat a tagállamok részére,
- a riasztásokat (a GPSD 12. cikke) a kézhezvételüktől számított öt napon belül továbbítják a tagállamoknak. Ez az értesítési kategória hatóságok által hozott intézkedéseket, illetve cselekvést, hatóságok és gyártók, valamint forgalmazók közötti cselekvési megállapodásokat, valamint gyártók és forgalmazók által súlyos kockázatot jelentő termékekkel kapcsolatban meghozott önkéntes intézkedéseket foglal magában,
- a RAPEX keretében kicserélendő, súlyos kockázatokkal kapcsolatos egyéb információkat az átvételük napjától számított öt napon belül továbbítják,
- a GPSD 11. cikkével összhangban benyújtott értesítéseket a Bizottság az átvételüktől számított 15 napon belül továbbítja. Ezek az értesítések a hatóságok által hozott olyan intézkedésekre vonatkoznak, amelyek korlátozzák a súlyos kockázatot nem előidéző termékek forgalomba hozatalát vagy előírják ezek kivonását, illetve visszahívását.

5.3. A tagállamok által szolgáltatott információk frissítésének határideje

A tagállamok legkésőbb öt napon belül azt követően, hogy az illetékes hatóságok meghozták az intézkedés módosítására, illetve megszüntetésére irányuló határozatot, kötelesek jelenteni a Bizottságnak intézkedéseik, illetve cselekvéseik módosításait, illetve megszüntetését.

A GPSD 12. cikke 1. pontjának harmadik albekezdése szerint a tagállamok a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatos határozatot megelőző szakaszban adhatnak azokról információkat a Bizottságnak. A tagállam az első közléstől számított 45 napon belül erősíti meg, illetve módosítja ezeket az információkat (a GPSD II. mellékletének 4. pontja).

6. A RAPEX-ÉRTEŚÍTÉSEK NYOMON KÖVETÉSE

6.1. Az értesítések nyomon követését célzó tagállami cselekvés

Értesítés átvételekor a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk az átadott valamennyi információt annak érdekében, hogy:

- megállapítsák, hogy a terméket saját területükön forgalomba hozták-e,
- vizsgálatot folytassanak a vonatkozó információk begyűjtése érdekében,
- (szükség esetén) kiegészítő kockázatfelmérést végezzenek,
- értékeljék azt, hogy saját körülményeikre tekintettel szükség van-e nemzeti intézkedések elfogadására.

6.2. A Bizottsággal közlendő reakció tartalma

A nyomonkövetési tevékenységeikről és következtetéseikről a Bizottságnak adott tájékoztatás útján a tagállamoknak csak a tagállamoktól sürgősségi cselekvést igénylő értesítésekre és riasztásokra (12. cikk) kell reagálniuk. Másrészt a 11. cikk szerint és „A RAPEX keretében kicserélhető, súlyos kockázattal kapcsolatos egyéb információk” formájában bemutatott értesítések esetén a tagállamoknak nem szükséges tájékoztatniuk a Bizottságot a kapott információkkal kapcsolatos nyomon követésről.

A tagállamoktól sürgősségi cselekvést igénylő értesítés, illetve riasztás (12. cikk) kézhezvételét követően a II. mellékletben található reagálási formanyomtatvány felhasználásával valamennyi tagállam köteles tájékoztatni a Bizottságot a piacfelügyeleti tevékenysége következtetéseiről, különösen pedig a következőkről:

- a terméket megtalálták-e,
- a bejelentett kockázatot eltérően értékeli,
- az általuk megtett, illetve elhatározott intézkedések, valamint az eltérő intézkedést indokoló okok,
- azok a sajátos körülmények, amelyek a cselekvés, illetve nyomon követés elmaradását indokolják.

Ha a terméket az EU-ban állítják elő, és a bejelentő tagállam nem azonos a termék származási országával, a termék gyártási helye szerinti tagállam hatóságainak a következőkről kell tájékoztatniuk a Bizottságot:

- a gyártóval fennálló kapcsolatok,
- annak biztosítására elfogadott intézkedések, hogy a problémát adott esetben a gyártó annak felmerülésekor oldja meg,
- a termék forgalmazói, illetve kiskereskedői a többi tagállamban.

Ha a terméket nem az EU-ban állítják elő, és a bejelentő tagállam nem azonos azzal az országgal, ahol a terméket először forgalmazták az EU-ban, az említett ország hatóságainak a következőkről kell tájékoztatniuk a Bizottságot:

- a gyártó képviselőjével, illetve a termék importőrével fennálló kapcsolatok,
- a gyártó képviselője, illetve az importőr által annak biztosítására elfogadott intézkedések, hogy a problémát annak felmerülésekor oldják meg,
- a termék forgalmazói, illetve megrendelői a többi tagállamban.

6.3. A beérkezett reakcióknak a tagállamok részére történő Bizottság általi továbbküldése

A Bizottság esetenként és elsőbbségiként küldi tovább azokat a reakciókat, amelyek:

- a tagállamoktól sürgősségi nyomon követést megkövetelő értesítésekre vonatkoznak,
- a kockázat eltérő értékelését tartalmazzák,
- a kockázat kezelésével kapcsolatban eltérő intézkedést tartalmaznak.

A Bizottság heti jelentések formájában terjeszti a határidő után beérkezett reakciókat, valamint azokat a reakciókat, amelyek arról tájékoztatják:

- hogy a terméket megtalálták és hasonló intézkedéseket tettek,
- hogy a tagállamok részéről nem történt cselekvés, illetve nyomon követés,
- hogy a terméket a nemzeti piacon nem találták meg.

6.4. A Bizottságnak címzett reakciók tagállamok általi benyújtásának határideje

A Bizottság részéről nincs lehetőség megfelelő nyomon követésre akkor, ha a tagállamok nem teljesítik azon kötelezettségüket, hogy reagáljanak a megkapott értesítésekre.

A tagállamok kötelesek reagálni:

- amilyen gyorsan csak lehet, és mindenképpen 20 napon belül, ha a reakció olyan értesítésre vonatkozik, amely sürgősségi cselekvést követel meg a tagállamoktól,
- amilyen gyorsan csak lehet, és mindenképpen 45 napon belül olyan riasztások esetében, amelyek hatóságok által tett intézkedésekkel, hatóságok és gyártók, valamint forgalmazók között egyeztetett cselekvésekkel, vagy súlyos kockázatot jelentő termékek vonatkozásában közösségi szinten bejelentett önkéntes cselekvésekkel kapcsolatosak.

Ha a terméket az EU-ban állítják elő, és a bejelentő tagállam nem azonos a termék származási országával, a termék gyártási helye szerinti tagállam hatóságainak 15 napon belül kell reagálniuk az értesítésre, amelyben tájékoztatást adnak a gyártóval fennálló kapcsolatokról és azokról az intézkedésekről, amelyeket annak biztosítására fogadtak el, hogy a problémát a gyártó annak felmerülésekor oldja meg. Ha a terméket nem az EU-ban állítják elő, ugyanezt a határidőt kell alkalmazni arra a tagállamra, ahol a gyártó képviselője vagy a termék importőre székhellyel rendelkezik és a bejelentő tagállam nem azonos azzal az országgal, ahol a terméket először forgalmazták az EU-ban.

Figyelmeztetést küldenek azoknak a tagállamoknak, amelyek az értesítés elküldése napját követő 45 nap elteltével sem reagáltak az értesítésre. A GPSD-bizottság szintén kap tájékoztatást az elmaradt reakciókról.

A Bizottság a következők szerint továbbítja a reakciókat:

- amilyen gyorsan csak lehet, és mindenképpen legkésőbb három napon belül, ha a reakció olyan értesítésre vonatkozik, amely sürgősségi nyomon követést követel meg a tagállamoktól,
- amilyen gyorsan csak lehet, és mindenképpen öt napon belül olyan egyéb reakciók esetében, amelyek nemzeti intézkedésekkel, hatóságok és gyártók közötti megállapodásokkal vagy önkéntes cselekvésekkel kapcsolatos értesítésekre vonatkoznak.

7. AZ ÉRTESTÉSEK BIZOTTSÁG ÁLTALI MEGVIZSGÁLÁSA

7.1. Az értesítések teljességének és pontosságának megvizsgálása

A Bizottság kapcsolattartó pontja továbbítás előtt ellenőrzi a rendszeren keresztül megkapott valamennyi információt. Az értesítések Bizottság általi megvizsgálása nem vonja maga után a továbbított információkra vonatkozó felelősségvállalást, a felelősség változatlanul a bejelentő tagállamot terheli.

Egyedi belső rendelkezéseket hoztak annak érdekében, hogy biztosítsák az információknak az érintett bizottsági szolgálatok részére történő továbbítását.

A vizsgálat a következő lépéseket foglalja magában, amelyekkel ellenőrzik, és szükség esetén kiegészítik az információkat:

A teljesség ellenőrzése

Ha az információk hiányosak, kiegészítő részleteket kérnek a származási kapcsolattartó ponttól.

Ha a terméket az EU-ban állítják elő, és a bejelentő tagállam nem azonos a termék származási országával, és nem jutott hozzá az értesítésre vonatkozó nélkülözhetetlen információkhoz, a Bizottság felveszi a kapcsolatot a termék gyártási helye szerinti tagállam hatóságaival annak érdekében, hogy teljessé tegyék a termék forgalmazási csatornáival és rendeltetési helyeivel kapcsolatos információkat. A származási tagállam hatóságait felkérlik, hogy a gyártóval, illetve a forgalmazókkal való kapcsolatfelvétel útján szerezzék be ezeket az információkat.

Ha a terméket nem az EU-ban állítják elő, és a bejelentő tagállam nem azonos azzal az országgal, ahol a terméket először forgalmazták az EU-ban, valamint nem jutott hozzá az értesítésre vonatkozó nélkülözhetetlen információkhoz, a Bizottság felveszi a kapcsolatot annak a tagállamnak a hatóságaival, ahol a terméket először forgalmazták, annak érdekében, hogy beszeresse a termék többi tagállam részére történő lehetséges forgalmazásával kapcsolatos információkat.

A beérkezett értesítések ellenőrzése érdekében a Bizottság:

- általánosságban megvizsgálja, hogy a beérkezett információk összhangban állnak-e az EU-jogszabályokkal és a RAPEX működésére vonatkozóan alkalmazandó, ezen iránymutatásokban meghatározott rendelkezésekkel,
- szükség esetén felveszi a kapcsolatot a bejelentő országgal azért, hogy kiegészítő információkat szerezzon.

Osztályozás

Az értesítéseket sürgősségi fok (a GPSD II. mellékletének 11. pontja) szerint osztályozzák, a következőképpen:

- a) a tagállamoktól sürgősségi cselekvést megkövetelő értesítések (súlyos kockázat, közösségi szinten egyeztetendő intézkedések előrelátható szükségessége és/vagy a kérdés valószínűsíthető politikai következményei és/vagy visszhang a tömegtájékoztatási eszközökben);
- b) riasztások (a GPSD 12. cikke): súlyos kockázatot jelentő termékekkel kapcsolatos intézkedések vagy cselekvések;
- c) a GPSD 11. cikke szerinti értesítések: az illetékes hatóságok által tett intézkedések vagy cselekvések olyan termékekkel kapcsolatban, amelyek nem jelentenek súlyos kockázatot;
- d) csak tájékoztatás céljából: súlyos kockázatokkal kapcsolatban a RAPEX keretében kicserélendő információk a 2.4. fejezetnek megfelelően.

Konzultációk

Ha a bejelentett termék egyedi ágazati jogszabályok hatálya alá tartozik, a Bizottság kapcsolattartó pontja szükség esetén más bizottsági szolgálatoktól kér tanácsadást. Ha szükségesnek ítéli, a Bizottság saját kezdeményezésére vizsgálatot végezhet, vagy tudományos tanácsadást kérhet.

Keresés az adatbázisban

A tagállamoknak és a Bizottságnak el kell kerülniük az értesítések felesleges megkettőzését azáltal, hogy a nemzeti hatóságok, illetve a Bizottság által használt hozzáférhető adatbázisban ellenőrzik a korábbi értesítéseket.

7.2. Vizsgálat a RAPEX alkalmazási körével kapcsolatban

A Bizottság megvizsgálja, hogy a bejelentett termék a RAPEX-rendelkezéseket illetően a GPSD alkalmazási körébe tartozó fogyasztási cikk-e, és hogy azt egyenértékű riasztó rendszer szabályozza-e.

A Bizottság azt is ellenőrzi, hogy az értesítés megfelel-e a GPSD-nek és a RAPEX működését szabályozó rendelkezéseknek.

A Bizottság nem készít a termékre vonatkozó kockázatértékelést. A tagállamoknak ezért valamennyi értesítésbe bele kell foglalniuk saját kockázatértékelésük hiánytalan összefoglalóját és azoknak a vizsgálatoknak, illetve elemzéseknek az eredményeit, amelyeket a kockázat mértékének felmérésére végeztek.

A Bizottság elsősorban a bejelentő tagállam által átadott információkra alapozza az értesítés osztályozásával kapcsolatos következtetéseit.

A vizsgálatot követően a Bizottság továbbítja az értesítést a többi tagállam részére, illetve világosabb megfogalmazást vagy kiegészítő információkat kér a bejelentő tagállamtól.

7.3. A nyomonkövetési reakciók vizsgálata

Az értesítésekből és reakciókból megszerzett információk megvizsgálása alapján a Bizottság határoz a megfelelő cselekvésről, például:

- összehívja a GPSD-bizottságot a beérkezett információk és a kapott eredmények megvitatása, valamint a megtett, illetve elfogadásra váró intézkedések értékelése céljából,
- független kockázatértékelést kér,
- a tagállamokkal együttműködve vizsgálatot kezdeményez,
- konzultál a Bizottság valamely tudományos bizottságával,
- megbízást ad a szabványügyi szervek részére új szabványok megfogalmazására vagy a meglévő szabványok módosítására vonatkozóan, ha termékek valamely kategóriájánál nem állnak rendelkezésre világos és összehangolt biztonsági előírások,
- harmadik országokat tájékoztat,
- új jogszabályok megalkotására, illetve jogszabályok módosítására tesz javaslatokat,
- sürgős esetekben kezdeményezi a bizottsági határozat meghozatalát célzó eljárást a GPSD 13. cikke alapján.

A reakciói időszak lejártának napját követő 15 nap elteltével (az értesítés elküldésétől számított 45 napon belül) a Bizottság jelentést küld a nemzeti kapcsolattartó pontok részére, amely tartalmazza:

- az értesítéssel kapcsolatos végső következtetést, figyelembe véve a tagállamoktól reakcióként beérkezett információkat. Ha nincs szükség további nyomon követésre, az ügyiratot lezárják. Ha az értesítésre vonatkozóan a későbbiekben újabb fejlemények történnek, a Bizottság újra megnyitja az ügyiratot,
- a tagállamok által meghozandó nyomonkövetési intézkedéseket, ha valamilyen reakciók még mindig elintézetlenek, vagy ha eltérés tapasztalható a nemzeti megközelítések között.

A GPSD-bizottságot időközönként tájékoztatják valamennyi beérkezett értesítésről és a nyomon követésről.

8. A RAPEX KERETÉBEN TÖRTÉNŐ INFORMÁCIÓCSERE HÁLÓZATA

8.1. Kétirányú belső hálózatok tagállamok általi létrehozása a vonatkozó információk begyűjtése és terjesztése céljából

A tagállamoknak gondoskodniuk kell nemzeti szintű rendszerek meglétéről azért, hogy nemzeti, regionális, illetve helyi hatóságai tisztában legyenek kötelezettségeikkel és azzal a meghozandó intézkedéssel, amellyel tájékoztathatják a többi szolgálatot, ha saját területükön valamilyen probléma kerül napvilágra.

A tagállamoknak kétszintű belső struktúrát kell létrehozniuk, amely a következőkből áll:

- egyetlen kapcsolattartó pont a Bizottsággal való kapcsolattartásra. Ez a kapcsolattartó pont küldi el a Bizottság részére és veszi át a Bizottságtól a RAPEX-en keresztül kicserélt valamennyi információt, és
- a termékbiztonságért felelős valamennyi hatóságot összefogó nemzeti hálózat. Ezek a hatóságok küldik el a kapcsolattartó pont részére és veszik át attól az értesítéseket és reakciókat. A hálózat összetételét ismertetni kell a Bizottsággal.

8.2. Azon hatóságok kijelölése, amelyek a Bizottság tájékoztatására kapnak megbízást, és amelyekkel a Bizottság közli az értesítéseket

A nemzeti kapcsolattartó pontok legfőbb feladatai a következők:

- a) mielőtt értesítést küldenek a Bizottság részére
 - meg kell vizsgálniuk a nemzeti, regionális, illetve helyi hatóságoktól beérkezett információkat annak eldöntése (az irányelv, az iránymutatások és a korábbi tapasztalat alapján) érdekében, hogy szükség van-e a RAPEX-rendszer igénybevételére,
 - ellenőrizniük kell, hogy a terméket már bejelentették-e, illetve azzal kapcsolatban történt-e információcsere, azért, hogy elkerüljék a felesleges párhuzamos munkavégzést,
 - ellenőrizniük kell, hogy az értesítési formanyomtatvány és az azokban foglalt információk hiánytalanok-e,
 - osztályozniuk kell az információkat az értesítések előre meghatározott kategóriái szerint;
- b) miután információkat vesznek át a Bizottságtól
 - továbbítaniuk kell az információkat a termékbiztonságért különböző szinteken felelős nemzeti, regionális, illetve helyi hatóságok részére,
 - gondoskodniuk kell az információk nyomon követéséről,
 - következtéseikről tájékoztatniuk kell a Bizottságot.

A nemzeti kapcsolattartó pontok feladata továbbá, hogy:

- elősegítsék azoknak a kötelezettségeknek és követelményeknek az ismertetését, amelyeket veszélyes termékek értesítésére vonatkozóan közösségi és nemzeti jogszabályok keletkeztetnek a gyártók és a forgalmazók számára,
- támogatást nyújtsanak a különböző szintű nemzeti hatóságok közötti hálózati kultúra kialakításához,
- támogassák ezeket a hatóságokat a RAPEX alkalmazásában,
- gondoskodjanak arról, hogy az információcsere belső eljárásai megfelelően működjenek.

8.3. Együttműködési megállapodások létrehozása az illetékes hatóságok között, különösen a vámszervekkel

Termékeknek az EU-határokon biztonsági okokból történő zárolására, illetve visszautasítására irányuló vámtisztviselői határozatok szintén figyelemre méltók a piacfelügyeleti szervek és a Bizottság részére. E határozatok jogalapját a harmadik országból behozott termékek termékbiztonsági szabályoknak való megfelelése ellenőrzéséről szóló, 1993. február 8-i 339/93/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾, valamint a 339/93/EGK tanácsi rendelet 8. cikkében előírt elsőbbségi és nem kimerítő terméklista összeállításáról szóló, 1993. július 28-i 93/583/EGK bizottsági határozat ⁽²⁾ képezi.

A kapcsolattartó pontoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot ezekről a határozatokról. Ez a tájékoztatás csak akkor helyénvaló, ha a zárolt, illetve visszautasított fogyasztási cikk súlyos kockázatot képvisel. A Bizottság továbbadja az információkat a kapcsolattartó pontoknak, azoknak pedig továbbítaniuk kell ezeket az információkat országuk vámtisztviselői részére annak érdekében, hogy megelőzzék e termékek európai piacra történő bejutását.

Az EU-ba való belépés megtiltásának okait fel kell tüntetni a veszélyes termékeket kísérő okmányokban.

Annak érdekében, hogy elkerüljék ugyanazon termék EU-piacra történő újabb behozatalát, a kapcsolattartó pontoknak tájékoztatniuk kell vámhatóságait azokról az intézkedésekről és cselekvésekről is, amelyekhez a piacfelügyeleti hatóságok súlyos kockázatot jelentő behozott termékekkel kapcsolatban folyamodtak.

⁽¹⁾ HL L 40., 1993.2.17., 1. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 279., 1993.11.12., 39. o.

8.4. Kommunikációs eszközök, alkalmazandó gyakorlati és technikai rendelkezések

Nyelvek

A tagállamokban található kapcsolattartó pontok saját nemzeti nyelvükön és/vagy angolul bocsáthatják ki az értesítést. Az értesítéseket a Bizottság fordítja le angolra, franciára, németre, olaszra és spanyolra.

Továbbítás az interneten keresztül

A RAPEX-rendszer a kapcsolattartó pontok közötti kommunikációs eszközként egy internetalapú szoftveralkalmazást használ, amely egy, az értesítésekből és reakciókból származó összes információt tartalmazó adatbázissal áll összeköttetésben. Ez a rendszer, amely a <https://reis.cec.eu.int/reis> címen érhető el, magában foglalja az összes formanyomtatványt egy felhasználói útmutatóval együtt.

Ha technikai problémák merülnek fel ezzel a weboldallal kapcsolatban, a kapcsolattartó pontok e-mail útján (postafiók: Sanco-Reis@cec.eu.int), vagy ha (és csak akkor, ha) e-mail továbbítására nincs lehetőség, faxon (+ 32-2 29 64 323) küldhetik el az értesítéseket és reakciókat.

Munkaidőn kívül és zárvatartási időszakokban állandó ügyelet biztosítása tekintettel arra, hogy vészhelyzetek merülhetnek fel munkaidőn kívül, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy sürgős esetekben, például a tagállamok részéről sürgősségi cselekvést megkövetelő értesítések esetében, fel lehessen venni a kapcsolatot nemzeti, regionális, illetve helyi hatóságaikkal.

A nemzeti kapcsolattartó pontok szintjén bekövetkező változásokat haladéktalanul közölni kell a Bizottsággal, amely továbbítja azokat a többi tagállam részére.

A Bizottság biztosítja a RAPEX-rendszer megfelelő működését hétféteken, a zárvatartási időszakokban és a szabadságok idején.

Hétfvégek

Vészhelyzet esetén a kapcsolattartó pontok telefonon (mobiltelefon) érhetik el a RAPEX-műveletekkel megbízott tisztviselőket. Ez lehetővé teszi a korai előjelzés gyors megszervezését.

Hosszabb zárvatartási időszakok

A Bizottság kapcsolattartó pontja egy mobiltelefon és egy olyan laptop számítógép segítségével biztosítja a szabadságok ideje alatti ügyeletet, amely az interneten keresztül kapcsolható össze a rendszerrel. Vészhelyzetekben, még mielőtt elküldenék az értesítést a Bizottság részére, a nemzeti kapcsolattartó pontoknak érintkezésbe kell lépniük a Bizottság állandó ügyelettel megbízott tisztviselőjével egy olyan mobiltelefonszám segítségével, amelyet az ünnepek kezdete előtt közölnek a kapcsolattartó pontokkal.

A kapcsolattartó pontoktól azt is elvárják, hogy hétfvéken, rövid zárva tartások idején és szabadságok ideje alatt hasonló ügyeletről gondoskodjanak. A Bizottság összeállítja a RAPEX kapcsolattartó pontok vészhelyzeti telefonszámainak, e-mail címének és faxszámainak a jegyzékét, amely biztosítja a RAPEX-tagok haladéktalan elérését. A későbbi változtatásokat közölni kell a Bizottsággal.

9. KOORDINÁCIÓ A RAPEX ÉS MÁS ÉRTEŚÍTÉSI MECHANIZMUSOK KÖZÖTT

9.1. Olyan esetek, amikor egy RAPEX keretében bejelentett intézkedést egy másik mechanizmus alapján is be kell jelenteni

Ha valamely, jogilag kötelező erejű intézkedés egyedi közösségi jogszabályokkal szabályozott fogyasztási cikkekre, például játékokra, elektromos készülékekre stb. vonatkozik, az alkalmazandó ágazatspecifikus értesítési mechanizmus (védzáradék) szerint is mérlegelni kell azt. A RAPEX-rendszer és az ágazatspecifikus védzáradékok különálló, az értesítésre vonatkozó jogi kötelezettségeket keletkeztetnek, mivel más-más célokat szolgálnak.

Az értesítési eljárások és azok céljai közötti kapcsolattal összefüggésben további információkkal szolgál az „Útmutató dokumentum a GPSD és egyes ágazati irányelvek közötti kapcsolatról (1)”.
(1) http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

9.2. *Rendelkezések az eltérő mechanizmusok keretében előírt értesítések benyújtásának egyszerűsítésére*

Ha más közösségi jogszabályok szabályoznak termékeket nemzeti intézkedésekre vonatkozó értesítési eljárással (védzáradék), a Bizottság saját belső eljárásai révén gondoskodik arról, hogy a nemzeti hatóságoktól származó egyetlen értesítés teljesíthesse azokat a különféle kötelezettségeket, amelyek a Bizottság közösségi jogszabályok szerinti tájékoztatására irányulnak.

Az egyrészt a játékok biztonságáról szóló 88/378/EGK irányelv⁽¹⁾ védzáradékát, másrészt a RAPEX-et szabályozó közös értesítési formanyomtatványt a III. melléklet tartalmazza.

10. A GPSD 11. CIKKE SZERINTI ÉRTESTÉSEK

10.1. *Ezen értesítések alkalmazási köre*

A GPSD 11. cikkében szereplő eljárás olyan fogyasztási cikkekre vonatkozóan szabályozza a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét (a 2.1. fejezet alapján), amelyek nem jelentenek súlyos kockázatot a fogyasztók egészségére és biztonságára nézve (a súlyos kockázat 3. fejezetben ismertetett kritériumainak figyelembevételével).

A tagállamok által elfogadott, például a 2.3. fejezet szerinti intézkedéseket, amelyek korlátozzák a súlyos kockázatot nem jelentő termékek forgalomba hozatalát, be kell jelenteni a Bizottságnak, elfogadásuk indokainak részletes meghatározásával.

A bejelentő tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a meghozott intézkedés módosításairól és a szóban forgó termékek kapcsolatban meghozott végső határozatról.

Ha a tagállam úgy ítéli meg, hogy a kockázat hatásai nem lépnek túl, illetve nem léphetnek túl a saját területén, be kell jelentenie az érintett intézkedéseket, amennyiben azok olyan információkat tartalmaznak, amelyek a 2.5. fejezet alapján valószínűleg más tagállamok érdeklődésére is számot tarthatnak.

10.2. *Az értesítések tartalma*

A bejelentő tagállamnak bele kell foglalnia az értesítési formanyomtatványba a következőket (I. melléklet):

- a termék részletes leírása és fényképe, annak érdekében, hogy a végrehajtó hatóságok könnyebben azonosíthassák azt,
- a hatóság által elvégzett kockázatértékelés eredményei, amelyek indokolják az elfogadott intézkedést,
- a kockázat elkerülése érdekében hozott intézkedés alkalmazási köre, természete, időtartama és nyomon követése,
- a termék forgalmazási csatornáinak és származásának azonosítását lehetővé tevő információk, valamint a termék nyomon követhetőségével kapcsolatos egyéb információk.

Ha nem áll rendelkezésre valamennyi információ, azt jelezni és indokolni kell a hiányzó információk pótlására vonatkozó ütemezéssel együtt.

10.3. *A 11. cikk szerinti értesítések feldolgozása és továbbítási határideje*

A nemzeti kapcsolattartó pontoknak, amilyen gyorsan csak lehet és mindenképpen legkésőbb 15 nap elteltével azt követően, hogy az illetékes hatóságok meghozták azt a határozatot, amely kockázat miatt termékek értékesítését, illetve felhasználását korlátozza, tájékoztatniuk kell a Bizottságot a megtett intézkedésekről és cselekvésekről.

Ezt a határidőt a gyártó, illetve a forgalmazó által kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra és a hivatalos közzétételi követelményekre való tekintet nélkül kell alkalmazni.

Az értesítésben szereplő információk alapján a Bizottság elbírálja, hogy az értesítés összhangban áll-e a közösségi joggal és az iránymutatásokkal. Szükség esetén felveszi a kapcsolatot a bejelentő országgal azért, hogy kiegészítő információkat szerezzen.

A Bizottság a beérkezésétől számított 15 napon belül küldi tovább az értesítést a többi tagállam részére, kivéve ha megállapítja, hogy az intézkedés nem felel meg a követelményeknek. Ebben az esetben a Bizottság tájékoztatja az intézkedést kezdeményező tagállamot, és ismerteti megállapításának indokait.

Az intézkedést kezdeményező tagállam a Bizottság észrevételeinek figyelembevételével újra benyújthatja az értesítést.

Ezen eljárás alapján a 11. cikk szerinti új értesítést kézhez vevő többi tagállamnak nem kell tájékoztatnia a Bizottságot az értesítés alapján megvalósított nyomon követésről.

⁽¹⁾ HL L 187., 1988.7.16., 1. o.

10.4. Gyakorlati rendelkezések a 11. cikk szerinti értesítések továbbítására

A kapcsolattartó pontok, csakúgy, mint a Bizottság, a <https://reis.cec.eu.int/reis> internetes oldal segítségével továbbítják a 11. cikk szerinti értesítéseket. Ezen a weboldalon hozzáférhető a 11. cikk szerinti értesítések szabvány formanyomtatványa és az internetes alkalmazás felhasználói útmutatója.

Ha technikai problémák merülnek fel ezzel a weboldallal kapcsolatban, a kapcsolattartó pontok e-mail útján (postafiók: Sanco-Reis@cec.eu.int), vagy ha (és csak akkor, ha) e-mail továbbításra nincs lehetőség, faxon (+ 32-2 29 64 323) küldhetik el az értesítéseket.

I. MELLÉKLET

ÉRTESÍTÉSI FORMANYOMTATVÁNY

- a 2001/95/EK irányelv 11. cikkének alkalmazásában
- a 2001/95/EK irányelv 12. cikkének alkalmazásában
- sürgősségi cselekvést kérve a tagállamoktól

ÁLTALÁNOS INFORMÁCIÓK

01. Bejelentő ország és kapcsolattartó személy:
02. Az értesítés dátuma:

TERMÉK

03. Termékkategória és vámkód:
04. Terméknév, márka, ár és származási ország:
05. Típus/modellszám/vonalkód/tételkód:
06. A termék és leírása/fényképe (jpg formátum) és csomagolása:
07. Alkalmazandó szabványok vagy előírások:
08. Megfelelőségigazolás:

GYÁRTÓ

09. A gyártó vagy a gyártó képviselőjének neve, címe és kapcsolatfelvételi adatai:
10. Az exportőr/importőr neve, címe és kapcsolatfelvételi adatai:

FORGALMAZÓ és KISKERESKEDŐ

11. A forgalmazók vagy képviselőik neve, címe és kapcsolatfelvételi adatai:
12. Szállító (üzlet, áruház, csomagküldő kereskedés, internet) és rendeltetési országok:

VESZÉLY

13. Kockázatfajta:
14. A vizsgálatok/elemzések eredményeinek összegzése és következtetések:
15. Megtörtént balesetek leírása:

ELFOGADOTT INTÉZKEDÉSEK

16. Önkéntes intézkedések (hatókör, jelleg és időtartam):
17. Kötelező jellegű intézkedések (hatókör, jelleg és időtartam):

EGYÉB INFORMÁCIÓK

18. Kiegészítő információk:
-

II. MELLÉKLET

Értesítésre adandó reakció a 2001/95/EK irányelv 12. cikkének alkalmazásában

01. **Reagáló ország és kapcsolattartó személy:**
 02. **A reakció dátuma:**
 03. **Az értesítés száma, a bejelentő ország és a termék megnevezése:**
 04. **A terméket megtalálták-e:** igen/nem
 05. **A kockázat felmérése:**
 06. **Önkéntes intézkedések** (hatókör, jelleg, időtartam és indoklás):
 07. **Kötelező jellegű intézkedések** (hatókör, jelleg, időtartam és indoklás):
 08. **Időtartam:**
 09. **Egyéb információk:**
-

III. MELLÉKLET

A JÁTÉKOKRA VONATKOZÓ ÉRTESEITÉSI FORMANYOMTATVÁNY

Kérjük, jelöljék x-szel a megfelelő négyzetet:

☐ A játékok biztonságáról szóló, 1998. május 3-i 88/378/EGK irányelv 7. cikke – védzáradék – szerinti értesítés	<p>A formanyomtatvány 1. és2. részét kell alkalmazni.</p> <p>Az EU mellett működő állandó képviselőten keresztül kell elküldeni a Bizottság főtitkára részére, az ENTR-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int címre elektronikus másolattal</p>
☐ Az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelv 12. cikke szerinti és a játékok biztonságáról szóló 88/378/EGK irányelv 7. cikke szerinti értesítés	<p>A formanyomtatvány 1. és2. részét kell alkalmazni.</p> <p>A https://reis.cec.eu.int/reis címen keresztül és az ENTR-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int címre kell küldeni.</p> <p>tekintettel arra, hogy az értesítés védzáradék, az állandó képviselőten keresztül a Bizottság főtitkárának is el kell küldeni azt</p>

1. RÉSZ

Védzáradék a játékok biztonságáról szóló 88/378/EK irányelv 7. cikke szerint

Kérjük, jelöljék x-szel a megfelelő négyzetet és indokolják meg a következőket:

	A nem megfelelés a következőkből ered:	Indoklás
	☐ A 3. cikkben említett alapvető követelmények teljesítésének elmulasztása, ha a játék nem felel meg a szabványoknak [a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja]	
	☐ A szabványok helytelen alkalmazása [a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja]	
	☐ A szabványokat érintő hiányosságok [a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja]	
MELLÉKELT KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK		
	A vizsgálati jelentések, igazolások, vizsgálatok stb. másolata	
	A nemzeti intézkedés másolata	

2. RÉSZ

- a 2001/95/EK irányelv 12. cikkének alkalmazásában
- sürgősségi cselekvést kérve a tagállamoktól

ÁLTALÁNOS INFORMÁCIÓK

Bejelentő ország és kapcsolattartó személy:

Az értesítés dátuma:

TERMÉK

Termékkategória és vámkód:

Terméknév, márka, ár és származási ország:

Típus/modellszám/vonalkód/tételkód:

A termék és leírása/fényképe (jpg formátum) és csomagolása:

Alkalmazandó szabványok, illetve előírások:

Megfelelőségigazolás:

GYÁRTÓ

A gyártó vagy a gyártó képviselőjének neve, címe és kapcsolatfelvételi adatai:

Az exportőr/importőr neve, címe és kapcsolatfelvételi adatai:

FORGALMAZÓ és KISKERESKEDŐ

A forgalmazók vagy képviselőik neve, címe és kapcsolatfelvételi adatai:

Szállító (üzlet, áruház, csomagküldő kereskedés, internet) és rendeltetési országok:

VESZÉLY

Kockázatfajta:

A vizsgálatok/elemzések eredményeinek összegzése és következtetések:

Megtörtént balesetek leírása:

ELFOGADOTT INTÉZKEDÉSEK

Kötelező jellegű intézkedések (hatókör, jelleg és időtartam):

EGYÉB INFORMÁCIÓK

Kiegészítő információk:

IV. MELLÉKLET

Nemzeti kapcsolattartó pontokra vonatkozó határidők

Cselekvés	Határidő (lásd az 5. fejezetet)
Vészhelyzetekkel kapcsolatos értesítések küldése a Bizottság részére	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb három napon belül
A Bizottság értesítése az alábbiak szerint hozott határozatokról és cselekvésekről: – a hatóságok által, súlyos kockázat eseteiben, – hatóságok, gyártók és forgalmazók közötti megállapodás szerint	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 10 napon belül
A Bizottság tájékoztatása a gyártók és a forgalmazók önkéntes intézkedéseiről	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 10 napon belül
Súlyos kockázatokkal kapcsolatos, a RAPEX keretében kicserélendő információk elküldése a Bizottság részére	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 10 napon belül
A Bizottság tájékoztatása a hatóságok által hozott határozatokról és eljárásokról súlyos kockázatot nem jelentő termékek esetében	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 15 napon belül
Már átadott információk megerősítése, illetve módosítása, még mielőtt meghoznák a határozatot az intézkedéssel kapcsolatban	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 45 napon belül
A Bizottság folyamatos tájékoztatása a módosításokról, illetve a bejelentett intézkedés vagy eljárás megszüntetéséről	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb öt napon belül
Reakció olyan értesítésre, amely sürgősségi cselekvést kér a tagállamoktól	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 20 napon belül
Reakció olyan értesítésre, amely a hatóságok által hozott határozatokkal és eljárásokkal, a hatóságok és a gyártók, valamint a forgalmazók között egyeztetett intézkedésekkel és cselekvésekkel, gyártók és forgalmazók önkéntes intézkedéseivel kapcsolatos	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 45 napon belül
Reakció olyan értesítésekre, amelyek saját területén előállított, illetve először ott értékesített termékekre vonatkozik	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 15 napon belül

V. MELLÉKLET

A Bizottság kapcsolattartó pontjára vonatkozó határidők

Cselekvés	Határidő (az információk Bizottság általi átvételétől számítva)
Vészhelyzetekkel kapcsolatos értesítések küldése a nemzeti kapcsolattartó pontok részére	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb három napon belül
A nemzeti kapcsolattartó pontok tájékoztatása a hatóságok által hozott határozatokról és intézkedésekről, a hatóságok és a gyártók, valamint forgalmazók között egyeztetett intézkedésekről és cselekvésekről, gyártók és forgalmazók önkéntes intézkedéseiről	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb öt napon belül
Súlyos kockázatokkal kapcsolatos, a RAPEX keretében kicserélhető információk elküldése a nemzeti kapcsolattartó pontok részére	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb öt napon belül
A GPSD 11. cikke szerint benyújtott értesítések elküldése a nemzeti kapcsolattartó pontok részére	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb 15 napon belül
Reakciók küldése olyan értesítésekre, amelyek a nemzeti kapcsolattartó pontok részéről sürgősségi nyomon követést követelnek meg	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb három napon belül
Reakciók küldése olyan értesítésekre, amelyek a hatóságok által hozott határozatokkal és cselekvésekkel, a hatóságok és a gyártók, valamint forgalmazók között egyeztetett intézkedésekkel és cselekvésekkel, gyártók és forgalmazók önkéntes intézkedéseivel kapcsolatosak	amilyen gyorsan csak lehet, illetve legkésőbb öt napon belül
Emlékeztető küldése olyan nemzeti kapcsolattartó pontok részére, amelyek valamely értesítésre nem reagáltak	az eredeti értesítés elküldésétől számított 45 nap